

Prăpastie

Nițu Cristina

Înăuntrul meu
S-a iscat o prăpastie
Iar pe margini se scurg picături
Din sângele care cândva îmi pulsa
Prin întregul trup îmbătat
Iluzoriu de-un amor pustiu.

Din piatra seaca
Nu are ce sa mai rasara;
Doar atât mai stie inima:
Sa bata în virtutea inerției
Pana când o viață o ia de la capat
Sau se sfârșește sub un soare torid.

E târziu. Prea mi-e dor de mine...
Pe unde oi fi iar?
Cred ca m-am rătăcit printre cioburi
Sau printre trunchiurile fără suflare.